

Løgster, Märstal, Nørresundby og Silkeborg havde stillet det Forslag til 2den Behandling, at de med Hensyn til Bestemmelserne i denne Lov skulde betragtes, ikke saaledes som Udskaffet forudsatte, som Sognecommuner, men derimod som Kjøbstædecommuner. Den ærede Minister modsatte sig dette, idet han bemærkede, at man derved vilde præjudicere det Lovforslag, som er indbragt og foreligger her i Folkethinget angaaende disse Håndelspladsers kommunale Stilling, og den ærede Indenrigsminister fik paa den Grund Udvalgets Forslag forkastet. Det skulle vi nu ikke have noget Videre at indvende imod; men vil man ikke præjudicere det nævnte Lovforslag i den Retning, at man betegner disse Pladser som Kjøbstæder, saa mene vi, at man heller ikke skal præjudicere det i den modsatte Retning ved at kalde dem Sognecommuner, men at denne Benævnelse bør staae som noget midlertidigt. — Der er af endeel ærede Medlemmer udenfor Udvalget stillet et Vædringsforslag under Nr. 2 om, at § 12, den Paragraph, der handler om Ledde, skal udgaae. Skjøndt de ærede Medlemmer endnu ikke have begrundet dette Vædringsforslag, antager jeg dog, at det vil være rigtigst at sige et Par Ord derom, da jeg let kan indsee, paa hvilke Grunde det er, de ærede Medlemmer støtte deres Opnsigt om, at denne Paragraph skal udgaae, saameget mere som disse Grunde ved forrige Behandling have fremsatte af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Balsfreds (N. Andersen). De ærede Medlemmer, som have stillet dette Forslag, gaae nemlig ud fra den Forudsætning, at Beloven af 21de Junit 1867 § 11 har indført den Bestemmelse, at forsaavidt der endnu bibeholdes Ledde, skal der være Leddevogtere tilstede Dag og Nat for at lukke dem op, og, under Forudsætning af, at dette er rigtig, mene de ærede Herrer, at man i saa Fald ikke behøver nogen Bestemmelse, som sigter til, at Leddene let kunne lukkes op og i; det vilde være unødvendigt, naar der altid var Leddevogtere tilstede, der skulde sørge for, at Leddene bleve lukkede op. Det kan vistnok være noget tvivlsomt, hvorvidt denne Fortolkning af Beloven er den rette. Saavidt mig bekjendt opstilles der fra Indenrigsministeriets

Side en noget forskjellig Fortolkning, idet Ministeriet, saavidt jeg veed, fortolker denne § 11 saaledes, at Bestemmelsen om, at der skal være Leddevogtere tilstede ved hvert Led Dag og Nat, kun gjælder om det Tilfælde, hvor et Amtsraad, der iøvrigt har affattet Leddene paa Biveiene i Amtet, undtagelsesviis har tilladt, at enkelte Ledde bleve staaende paa Grund af særegne stedlige Forhold, hvorimod Indenrigsministeriet, saavidt mig bekjendt, mener, at i det Tilfælde, hvor Amtsraadet ingen Bestemmelse har truffet om overhovedet at affatte Leddene i Amtet, kan det heller ikke fordrres, at der skal være Leddevogtere tilstede. Jeg er nu meest tilbøielig til at antage, at den Fortolkning, som det ærede Indenrigsministerium opstiller, ikke er den rigtige. Baade synes det Mødsatte bedst at stemme med Ordene, og jeg sees heller ikke Andet end, at den Bestemmelse, som findes her i § 11 om, at forsaavidt et Amtsraad paa Grund af særegne stedlige Forhold maatte finde Anledning til at tilstede, at enkelte Ledde ikke affattes, maatte det i alle Tilfælde som Betingelse for deres fortsatte Bestaaen fordrres, at Ledseierne sørge for, at Leddevogtere Dag og Nat vare tilstede, vilde være mindre forklarlig under Forudsætning af, at det ærede Indenrigsministeriums Forstaaelse var rigtig, thi det vilde dog være besynderligt, at man med en saa overmaade stor Skarphed fordrere det som en absolut Betingelse for, at Ledde undtagelsesviis bleve bestaaende i disse Amter, at der skulde være Leddevogtere, naar man ikke opstillede nogen Fordring med Hensyn til alle de Ledde, som bleve bestaaende i de andre Amter, der ikke foreskrev Leddenes Affattelse. Der til kommer, at jeg tror, at Motiverne til Belovudkastet ogaa tale mod Ministeriets Anskuelse; det er meget kort, hvad der siges derom, men det, der siges, synes at tyde paa en Indenrigsministeriets modsat Forstaaelse. Der staaer nemlig: „Hvad angaaer Leddene paa offentlige Biveie, findes der paa den ene Side at maatte forbeholdes vedkommende Ledseier Ret til Erstatning for deres Borttagelse, og paa den anden Side at maatte holdes en Mulighed aaben til i saadanne Tilfælde, hvor overvetende Grunde tale derfor, at tilstede deres